

ARNHEMSE SCOURANT.

ZONDAG 23 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van een tot veertig regels $\text{fl.} 1.00$, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen zegelrecht, voor elke plaatsing.

De prijs der Advertentiën is, van een tot veertig regels $\text{fl.} 1.00$, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen zegelrecht, voor elke plaatsing.

Het vervoer van personen en goederen zoo te land als te water.

De beurtvaart is bij ons geregeld door de koninklijke besluiten van 1 maart en 21 augustus 1828 (Staatsblad n°. 9 en 33). Wanneer men de overwegingen en de eerste artikels van het eerste besluit las, zoude men eene zeer liberale inrigting verwachten. Het heet toch genomen te zijn, opdat geene plaatselijke besturen geene belemmering moegen brengen in het vrije vervoer van goederen, met schepen van andere plaatsen. Doch al die wettende vrijheid verdwijnt, waanser men artikel 1 van dat besluit en het andere van 21 augustus 1828 leest; want daarbij wordt een wezenlijk monopolie ten voordele der beurtvaart en voorschepen vastgesteld, niettegenstaande bij dit laatste in de overweging nog, de bevordering der vervoer en de vrije onderlinge circulatie op den voorgrond gesteld worden. Daarbij wordt, namelijk bevolen, dat, zoo tusschen twee plaatsen binnen een bepaald district, markt- of visschersvaart, alle verzendingen door deze zullen moeten geschieden, ten zij die vaart slechts om de twee of drie weken of op onbepaalde tijden plaats had en de verzending spoed vorderde, of ten zij slechts een, twee of drie particulieren met een schip hunne eigene goederen wilden verzenden.

Wij leven niet meer in den tijd der monopolien; alleen zeer gewichtige redenen van algemeen belang konden deze nog, bij wijze van uitzondering, kunnen verdedigen. Die mist men hier geheel. Aan die door openbaar gezag aangestelde schippers wordt wij gemaakt, om ons vertrouwen te schenken, al oordeelen wij, dat alle grond tot vertrouwen op die personen ontbreekt. Nergens is de grond wet is — het is waar — verbeiden om aan eenig bedrijf of beroep een monopolie te verleenen of de uitoefening daarvan tot bepaalde personen te beperken, en in zoo ver gelooven wij, dat de adressanten een weinig sterk in hunne uitdrakingen geweest zijn, waarder zij dit strijdig met de grondwet noemen. Doch zekerlijk strijdt het met de denkbeelden van onzen tijd, strijdt het — wat meer zegt — met het algemeen belang. Dit vordert, dat wij ons vertrouwen kunnen schenken niet aan hen, welke het openbaar gezag voor geschikt houdt, maar aan diegene, welke wij zelve die hoedanigheid toekennen. In het algemeen belang is het, dat men zoo goed mogelijk redeneernde worde, dat het vervoer zoo snel mogelijk zij; dat het voordeel van den ondernemer verworven worde, door het geven van de grootst mogelijke aanspoeking aan hem, die zijne hulp inroept. Het is niet de bedoeling, plaats bij een monopolie-stelsel; die het geheel geloof, dat het publiek slechts strekt om het door hem te doen exploiteren; hij wil op de meest gemakkelijke en minst kostbare wijze de vruchten van zijnen gelukkigen toestand trek-

ken. Op zijn monopolie steunende, blijft hij immer dezelfde, blind voor veranderingen en verbeteringen, welke anders de mededinging, die het vernuft scheidt, zoude doen ontstaan.

Bestonden naast de op publiek gezag aangestelde beurtschippers anderen, welke dit voor eigene rekening deden, van die concurrentie zou het publiek spoedig de vrachten trekken; spoedig zou dat vervoer sneller, beter en goedkooper worden.

Men is liberaler geweest in het regelen van het vervoer van personen en goederen te lande. Daartoe gaf ongetwijfeld aanleiding, dat hiervoor niet, even als bij het vervoer te water, inrigtingen, op openbaar gezag ingesteld, bestonden.

Bij het besluit van 24 november 1829 (Staatsblad n°. 73) heeft men zich meer aan de overweging, die men aanvoerde, gehouden; bevordering, namelijk, aan de eene zijde van menigvuldige en gemakkelijke middelen van gemeenschap, en aan de andere zijde van middelen, om het vereischte toezigt in het belang der openbare orde en van de openbare veiligheid te kunnen houden.

Doch eene regeling op het vervoer, zoo te land als te water, behoort niet bij enkele besluiten, te geschieden: eene wet is daartoe noodzakelijk. Waar het toekennen van regten, waar het zaken van zoo algemeen belang behoort, behoort niet enkel de uitvoerende magt ook de welgevende magt tusschen beide te komen. Deze behoort de algemeene vereischten te bepalen, onder welke men tot het doen van dat vervoer toegelaten kan worden; de voorwaarden te bepalen, onder welke het geschieden mag; de wijze te regelen, waarop het toezigt zal geoeffend worden, en de straffen vast te stellen, welke wegens verkrachting der regelen moeten toegepast worden.

De wet kan natuurlijk niet dan algemeene regelen stellen, welke in het algemeen belang de concurrentie moeten toelaten, doch daarbij zorg dragen, dat deze niet tot gevaar of nadeel van het publiek kunne strekken. — Die algemeene regels vervolgens op de bepaalde gevallen toe te passen, blijft het werk der uitvoerende magt.

Mogt het bestuur aarzelen met het voordragen eener dergelijke wet, in welke handel en nijverheid zeer groot belang hebben, zoude het dan niet passen, dat een van de leden der Tweede Kamer gebruik maakte van het regt van initiatief, hem door de grondwet gegeven?

Buitenlandsche berigten.

OOSTENRIJK.

Wenen, 24 april. De tweede zoon van den aarts-hertog Karel, Z. K. H. Karel Ferdinand, generaal-majoor en kommandant van het 51ste regiment van linie, ligt aan eene jeringziekte ernstig ziek, en men vreesd zeer voor zijn leven. De prins is eerst 25 jaren oud.

PRUISSEN.

Stettin, 25 april. In overouden tijd bestond het koninklijke kamer-geregte te Berlijn uit eene adellijke en eene geleerde bank. De leden der eerste behoefden niet gestudeerd te hebben. Toen het later noodig scheen, dat ieder regter een gestudeerd jurist moest zijn; ging deze afscheiding verloren, en de leden be-

hoefden slechts de regterlijke bevoegdheid te bezitten. Opdat echter deze oude, door de geschiedenis gewijde toestand, voor zoo ver mogelijk, hersteld worde, is er bevel gegeven, dat voortaan de helft der leden van het koninklijk kamer-geregte van adel moeten zijn, en dat, totdat deze verhouding hersteld is, geene burgerlijke raadsheeren bij hetzelfde zullen worden aangesteld. Of de andere helft noodwendig door burgerlijken bezet moet zijn, weten wij niet; naar den aard der zaak schijnt hiertoe geene noodzakelijkheid te bestaan. Voor de tweede helft zou dus gemeenschappelijke mededinging plaats vinden. (B. R. D. D.)

ENGLAND.

Londen, 29 april. Ter wederlegging der bedenkingen, onlangs in het Lagerhuis door dr. Bowring geopperd, heeft de heer Ayme, predikant te Wellingborough, eenige bijzonderheden omtrent een bezoek publiek gemaakt, door hem in den vorigen zomer te Jeruzalem afgelegd, waaruit blijkt, hoe hij oogen- tuige der bewijzen van achting en genegenheid geweest is, welke de christelijke, joodsche en mahomedaan- sche bevolking den bisschop Alexander eenparig toedroeg.

FRANKRIJK.

Parijs, 29 april. In een onzer dagbladen leest men het volgende:

Lodewijk Philips geeft zich sedert eenigen tijd veel lichaamsbeweging. Zoodra de zon begint door te breken worden de paarden ingespannen en vertrekt de koning naar Neuilly, Versailles of St. Cloud. Daar gekomen wandelt Z. M. zoo lang rond als zijne krachten toelaten. Deze beweging is den koning aanbevolen na eene onlangs door zijne geneesheeren op hem bewerkstelligde operatie. Z. M. leed sints langen tijd aan eene ongesteldheid, die al de teekenen droeg van waterzucht. De ziekte geconstateerd zijnde moest de wateraftapping verrigt worden. Dit is met goed gevolg geschied, maar om niet genoodzaakt te wezen deze operatie spoedig te herhalen heeft men Lodewijk Philips aangeraden zich veel lichaamsbeweging te geven en zoo doende te trachten de vochten af te leiden, die bij iemand van zijne jaren en zijne zwaarlijvigheid steeds overvloedig zijn.

Over de Vereenigde Staten heeft men berigten van Guadeloupe tot 3 maart ontvangen, uit welke blijkt, dat men dien dag eenen nieuwen zeer hevigen schok van aardbeving in het noordelijk gedeelte des eilands heeft gevoeld. Sedert 8 februari waren reeds 4500 lijkken van onder het puin opgedolven.

Men wendt, naar gezegd wordt, ten hove zeer veel moeite aan, om den heer de Lamartine te bewegen zich op nieuw met de behoudende partij te vereenigen, dewijl men den invloed van dien beroemden redenaar op den openbaren geest, in geval van een regentschap, ducht. Maar hij wijst, zegt men verder, alle aanbiedingen van die zijde met even veel koelheid van de hand, als hij, van de andere zijde, de pogingen der legitimisten versmaadt, welke hem door schitterende beloften willen overhalen de partij van den hertog van Bordeaux te kiezen.

De hertog van Aumale heeft zich, van eenen talrijken staf vergezeld, den 8sten dezer van Algiers naar Blidah begeven, en zou te Medeah op nadere bevelen van den gouverneur-generaal wachten, die denkelijk eerstdaags zijne voortjaars-expeditie aanvangt.

Te St. Maurice in Walliserland zijn den 13den dezer grove ongeregdigheden gepleegd. Talrijke leden van het Jonge Zwitserland hebben namelijk de drukkerij van een conservatief dagblad aangevallen, en in weinige uren de persen en al het verder materiaal

vernield, zonder dat deze moedwil door de plaatselijke autoriteiten is betuigd of gestraft. Overal in het kanton vertoonen zich sporen van terugwerking, en geloofde men, dat het radicaal bestuur een zwaren strijd te kampen hebben zal.

BELGIE.

Brussel, 20 april. De heer *Caumartin* en zijn gezin hebben Brussel nog niet verlaten. Gisteren heeft de heer *Caumartin* aan zijne vrienden en bekenden een groot diner in het *Hôtel de l'Univers* gegeven.

Catinka Heinefetter schijnt werkelijk ongesteld te zijn. Genoodzaakt hare kamers te houden, houdt zij zich, naar men wil, bezig met het opstellen eener memorie tot verdediging van haar gedrag, niet alleen in de ongelukkige zaak, welke aan het hof van assises was onderworpen, maar ook nopens de overige omstandigheden, welke daarmede in betrekking staan. Zij wil die memorie voor haar vertrek van hier in het licht geven. Zeker is het, dat zij, hoewel haar engagement alhier eerst 30 dezer afloop, niet weder op het tooneel zal verschijnen.

Een Rijsselsch dagblad eindigt op de volgende wijze eenige aanmerkingen over het proces van *Caumartin*: » Wat betreft het publiek, voor hetwelk *Heinefetter* wederom zou verschijnen, zou hetzelfde de lankmoedigheid al zeer ver moeten drijven, zoo het die vrouw veroorloofde zich weder te vertoonen alvorens de catastrofe, die haar eene zoo treurige vermaardheid heeft verschafft, te hebben doen vergeten. In allen gevalle zouden wij haar niet raden zich op dit oogenblik te Rijssel te vertoonen. Haar blijft niets overig dan van naam te veranderen en zich naar de Vereenigde Staten, naar Rusland of elders, waar zij niet bekend is, te verbannen.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 21 april. Het schijnt nog niet stellig of de komst van het hof op maandag, dan wel eerst op dinsdag aanstaande te wachten is.

VERVOLG van het Voorloopig Verslag van de centrale afdeling van de Tweede Kamer omtrent de tweejarige staatsbegroting voor de jaren 1844 en 1845.

I. Hoofdstuk. Huis des konings. Op dit hoofdstuk zijn geene andere aanmerkingen gevallen, dan dat, naar het gevoelen van vele leden, het regelmatig met de instructie voor de algemeene rekenkamer meer overeenkomstig zou wezen, dat bij iedere afdeling van dit hoofdst. gesteld worde: *Eenig artikel.*

II. Hoofdstuk. 1ste afd. De Staten-Generaal. Art. 3. In de daartoe betrekkelijke bijlage komt voor een *commissie-vertaler*, ad *f* 2000. Men vraagt, of zoodanig ambtenaar werkelijk bestaat? Zoo ja: waarin zijne werkzaamheden bestaan, en of dezelve van dien aard zijn, dat zij eenen afzonderlijken geëmployeerde noodig doen zijn? Oppervlakkig komt het voor, dat de post zou kunnen worden opgeheven en dat hij, die denzelfden bekleedt, voor zoo veel daartoe termen zijn, zou behooren te worden gepensioneerd.

Art. 4. Ten aanzien van het verlangen der leden, dat de Kamers der Staten-Generaal vrijdom van briefport zullen erlangen, neemt men de vrijheid te verwijzen naar de aanmerkingen op hoofdstuk IX, B. afdeling 8. Ten aanzien van de ineenmelting van verschillende posten, gedraagt men zich aan de algemeene aanmerking, deswege hierboven gemaakt. Men meent echter te dezer plaatse te moeten aandringen, dat de post voor *drukloonen*, zoowel hier als overal elders in deze begroting, voortaan niet meer vermengd worde met andere onderwerpen, maar dat daarvoor een geheel afzonderlijke post worde gemaakt.

Gelijk ieder voorgaand jaar, vindt men nu ook, zoo op dit als op andere hoofdstukken, bij de berekening in de bijlagen, aanmerkelijke sommen voor het aanschaffen van *meubelen*, onder de huishoudelijke uitgaven der verschillende departementen uitgetrokken. Het schijnt wel bijna onmogelijk, dat die gelden tot het gevraagde en bestemde einde benodigd zijn; maar dan verlangt men ook, dat in het verloop der posten meer naar gelang der wezenlijke behoeften worden geraamd.

2de afd. De raad van state. Art. 1. Door vele leden is wederom aanmerking gemaakt op het tractement van den secretaris van staat, vice-president van den raad van state, ad *f* 12,000. Men oordeelde, dat, terwijl aan de directeurs-generaal van een departement van algemeen bestuur, aan den president van den Hoogen Raad, wie betrekkingen vooral van geen minder belang en rang worden geacht, en meer-

dere opoffering van tijd zullen vorderen, in den regel niet meer dan *f* 8000 is toegekend, er geene voldoende redenen konden zijn, om het tractement van den vice-president van den raad van state op *f* 12,000 en alzoo gelijk te stellen met dat van den minister in werkelijke dienst. Mogten er, ten aanzien van den tegenwoordigen titularis, wegens vroegere diensten en betrekkingen, bijzondere persoonlijke consideratiën bestaan, dan zou men, naar het gevoelen van sommigen, hieraan, bij wijze van toelage, kunnen denken.

De meerderheid is echter in beginsel tegen dergelijke toelagen, en meent, dat dezelve veelal het gevolg zijn van het verkeerde denkbeeld, dat de ambtenaar een verkregen recht zou hebben op het behoud zijner bezoldiging, ook dan wanneer hij later tot eene betrekking overgaat, waaraan mindere belooning is verbonden; zoodanig denkbeeld komt aan die meerderheid onaannemelijk voor, omdat hares inziens de te bewijzen diensten, en niet de vroeger bewezen diensten, de maatstaf moeten zijn voor de bezoldiging van ambtenaren.

Naar aanleiding van verstaande aanmerking, hebben sommige leden de meening geuit, dat de toelage van een lid van den raad van state, ad *f* 1000, behoort weg te vallen.

Overigens is het de bedoeling, dat de aangevoerde aanmerking ook toepasselijk worde gemaakt op alle verdere toelagen boven het gewone tractement, in deze begroting voorkomende.

Art. 2. *3.* Hier komt, onder aflopende betalingen, een post van *f* 800 voor, zonder dat men weet voor wien; men verlangt daarom trent opheldering.

Op dit art. is het tractement voor den secretaris van den raad van state uitgetrokken op *f* 3500, terwijl hij thans, zoo men meent, slechts *f* 2500 geniet: moet hieruit afgeleid worden, dat men voornemens is de bezoldiging van dien ambtenaar te verhoogen? De zaak zou overigens, naar het oordeel van sommigen, niet onbillijk wezen.

Er worden voor den raad van state, onder dit art., tractementen gebragt voor:

Vier referendarissen van de 1ste klasse,

Drie der 2de klasse, en

Zes commissen van staat.

Dit aantal bezoldigde ambtenaren acht men te groot en in geene verhouding te staan met de werkzaamheden, welke door dezelve moeten verricht worden.

Art. 4. Sommige leden verklaren niet te kunnen begrijpen, waarom een art., dat voortdurend voor memorie wordt uitgetrokken, en waarop geene betalingen schijnen te pog te kunnen komen, niet zou kunnen wegvallen, hetgeen hun mitsdien wenschelijk voorkomt.

3de afd. De algem. rekenkamer. Art. 1. Men vraagt wat hier beteekent het woord *toelage*: de uitgetrokken som toch komt juist overeen met het tractement, bij art. 4 der wet van 5 oktober 1841 aan den president der rekenkamer toegekend.

4de afd. De kanselarij van de beiden orden. Men verlangt te vernemen, of alle broeders van de orde van den Nederlandschen Leeuw de volle bezoldiging genieten? Zoo neen, wencht men de redenen te vernemen, waarom in dezen onderscheid wordt gemaakt, naar het schijnt, in strijd met de voorschriften der wet van 29 september 1815 (*Staatsblad* n° 47)?

Art. 2. Dit art. is verhoogd met *f* 400, waarschijnlijk voor toelage aan een commissie, dan behoorde die post ook weder onder de toelagen opgenomen te worden, om denzelfden later weder te doen wegvallen. Men gedraagt zich aan de algemeene aanmerking, hierboven omtrent de toelagen in het midden gebragt.

5de afd. Het kabinet des konings. Art. 1. De directeur van het kabinet, die vroeger *f* 3500 genoot, is thans gebragt tot *f* 5000. Men verklaart niet te kunnen bevroeden, wat tot zulk eene aanzienlijke tractements-verhooging aanleiding hebbe gegeven, daar het althans niet bekend is, dat in de werkzaamheden van dien ambtenaar eenige merkbare verandering gekomen is.

Art. 2. Bij vergelijking der bijlagen met de vorige begroting, treft men hier weder eene verhooging aan van meer dan *f* 1500, waarvoor geene redenen schijnen te bestaan. Men verlangt daarom trent opheldering.

Bij gelegenheid van de behandeling dezer afdeling, is de aanmerking gemaakt, dat sommige besluiten des konings alleen door den directeur van het kabinet onderteekend zijn. Voor zoo verre die onderteekening zou moeten strekken in plaats van het *contresign*, bedoeld bij art. 76 der grondwet, beschouwt

men dezelve als onvoldoende, aangezien de directeur geen hoofd van een ministerieel departement zijn buiten de verantwoordelijkheid als zoodanig valt; ook niet de vereischten behoeft te bezitten, bij grondwet in de hoofden der departementen van a bestuur gevorderd.

6de afd. Pensioen. en afloop. betal. Art. 1. Aan hooge cijfer, onder dit art. voorkomende, heeft men met leedwezen bespeurd, dat tot dus verre van voornemen tot inkorting der pensioenen nog zeer weinig is gekomen. Zelfs schijnt het, dat ook voor het vervolg daarvan weinig te verwachten is; immers het de aandacht getrokken, dat voor pensioenen de sommen in 1844 en 1855 zijn uitgetrokken, wijl het voorkomt, dat die post, uit hoofde van waarschijnlijkheid van eenig versterf gedurende het eerste jaar, voor het laatste wel tot een eenigzins verlaagd bedrag had kunnen geraamd zijn.

Men verlangt een nominativen staat der pensioenen van de gepensioneerden tot dit hoofdstuk behoorende.

Art. 2. Terwijl sommige leden van oordeel waren, dat, naardien alle aflopende betalingen opgehouden hebben, daarvoor niet meer een post behoort te worden uitgetrokken, en dat alzoo dit art. geheel behoeft weg te vallen, was de meerderheid van een tegenovergesteld gevoelen, en meende dat het art. alsnog behoort behouden te worden, maar dat dan ook na hetzelfde zullen behooren overgebragt te worden alle toelagen, voor zoo veel namelijk aan den hiervoort uitgedrukten wensch, dat dezelve geheel afgeschied mogten worden, en waarop men steeds blijft aandringen, voor alsnog door de regering geen gevoelt mogt kunnen gegeven worden.

Alvorens van dit hoofdstuk af te stappen, behoeft te dezer plaats nog melding te worden gemaakt van den wensch, door vele leden bij herhaling te kenbaar gegeven, dat de uitgaven voor den *Hoogen Raad van Adel* mede op de begroting worden gebragt, tengevolgelyk; dat de inkomsten van dat collegie op de begroting der middelen worden uitgetrokken. De leden verklaarden, dat de beantwoording der regering, op eene gelijke aanvraag bij de behandeling der thans loopende begroting gegeven, hen in geenen deele had kunnen bevredigen, en dat zij alzoo nog moesten blijven volharden bij hun gevoelen, dat de Hooge Raad van Adel, als zijnde eene grondwettige instelling, behoort tot die hooge staats-collegien, wier uitgaven ten laste der schatkist komen, en wie inkomsten, uit het verleenen van titels voortspruitende, als baten van het rijk aangemerkt en als zoodanig verantwoord behooren te worden. Sommige leden verklaarden zelfs zoo veel gewigt aan deze betoelading te hechten, dat daarin voor hen een voldoende grond zou gelegen zijn, om hune goedkeuring aan dit hoofdstuk der begroting te moeten ontzeggen.

3de Hoofdstuk. Depart. van buitenl. zaken. 1ste afd. *Kosten van het depart.* Art. 2. Met bevreemding heeft men gezien, dat aan den benoemden secretaris-generaal het vroeger bepaalde tractement van *f* 5000 is toegelegd, in strijd met het koninklijk besluit, van gelende, op voordragt der commissie van bezuiniging, de verschillende jaarwedden, bij welk besluit het tractement op *f* 4000 is bepaald. Men wenscht de redenen te vernemen, welke aanleiding hebben gegeven tot afwijking van een beginsel, welks strenge handhaving door de behoeften van de schatkist zeer geboden wordt.

Bij vergelijking van dezen post met dien, op loopende begroting uitgetrokken, blijkt, dat dezelfde tot een verhoogd bedrag ad *f* 3400 wordt voorgedragen; men wenscht te vernemen, waartoe deze verhooging noodig is.

Het heeft de aandacht tot zich getrokken, dat men het algemeen bij meest alle departementen het getal der boden, bedienden en dergelyken bijzonder geëmployeerden is; men meent, dat, bij doelmatiger regeling, hieraanmerkelijk te bezuinigen valt, wanneer, naar het voor beginsel werd aangenomen, om openvallende plaatsen niet door nieuwe benoemingen, maar door overplaatsing van het eene departement naar het andere te vervullen.

Overtuigd, dat de werkzaamheden aan de meeste bureaux van het algemeen bestuur, bij genoegzaam dienstijver van de zijde der ambtenaren, door een veel minder groot aantal geëmployeerden naar behoren zouden kunnen verricht worden, hebben vele leden bij vernieuwing den wensch geuit, dat de regering de vermindering van dat getal ernstig bedacht mogt.

Art. 3. In eene der afdelingen is het de...

geopperd, of niet in het algemeen op den post voor *bureau- en locaalbehoefden* aanmerkelijk te bezuinigen zoude zijn, wanneer daarvoor, even als onder een vorig bestuur plaats heeft gehad, eene ronde som, bij wijze van abonnement, werd toegekend. Men wenscht dit denkbeeld, hetwelk voorshands niet onaanneemelijk is voorgekomen, aan de overweging der regering aanbevolen te hebben, en zal gaarne met den uitslag daarvan bekend worden gemaakt.

2de afd. *Kosten, vallende op de buitenlandsche zendingen en consulaten.* Art. 1 tot 5: Men wenscht, dat bij het ontstaan van vacaturen, en zoo dikwijls de gelegenheid zich daartoe mogt voordoen, op den alhier ingeslagen weg van vereenvoudiging en bezuiniging worde voortgegaan, en men zich van dit bij ons zoo zwaar verpligte beginsel geene afwijking veroorloft.

Art. 1. Bij de behandeling van dit artikel, is door vele leden aangedrongen op de wenschelijkheid, dat de regering er zich vooral op toelegge, om jongelingen van goeden aanleg voor het vak der diplomatie op te leiden, ten einde zij, bij het openvallen van diplomatieke betrekkingen, met het doen eener goede keuze niet verlegen behoeven te zijn. Tevens wenscht men, bij de benoeming van ministers voor de belangrijkste zendingen meer in het bijzonder worde gelet op de achtbaarheid en den goeden naam des persoons, opdat onze betrekkingen met de groote mogendheden niet zouden komen te lijden onder den indruk, welken de keuze van eenen minder gunstig bekenden gezant moet te weeg brengen.

Naar aanleiding van de bedenkingen, door sommige leden in het midden gebracht, met betrekking tot de benoeming van eenen raad van legatie, thans toegevoegd aan het gezantschap bij eene der groote mogendheden, wenscht men aan de regering niet onopgemerkt te laten, dat het de aandacht tot zich getrokken heeft, dat aan eene benoeming, die reeds in de maand december 1841 schijnt te zijn geschied, eerst dezer dagen door middel van de *Staats-Courant* bekendheid is gegeven, terwijl het zich toch niet laat denken, dat zoodanig ambtenaar geene bezoldiging zou genieten.

Voorts verlangt men te worden ingelicht, of de gezant bij de bondsvergadering geheel onder de leiding staat van den minister van buitenlandsche zaken, ook voor zoo veel de Luxemburgsche zaken betreft, en of de bezoldiging van dien gezant geheel ten laste der staatsbegroting is gebracht?

Art. 2. Vele leden zijn van gevoelen geweest, dat er geen redenen bestaan tot besteding van de uitgaven voor het consulaat te Tripoli. Zij meenen, dat, gelijk dit bij andere mogendheden het geval is, de consul te dier plaatste buiten bezoldiging gehouden kan worden, of dat anderszins die betrekking zou behooren weg te vallen.

Ook ten aanzien van de bezoldiging van consuls in de Zuid-Amerikaansche havens zijn bedenkingen in het midden gebracht. Men oordeelt, dat, met uitzondering van de staten van Columbia, Rio-Janeiro en Paraguay, in al de overige te weinig handelsbetrekking met Nederland bestaat, om op den duur aldaar bezoldigde agenten noodig te hebben.

Art. 6. Vele leden oordeelen, dat deze post te veel onderwerpen bevat en te onbepaald is. In het bijzonder zijn de woorden, welke onder geen anderen post begrepen zijn, dermate onbestemd voorgekomen, dat allerhande soort van uitgaven uit dezen post gedeekt zoude kunnen worden, hetgeen aanleiding tot misbruiken kan geven. Eene meer juiste en bepaalde aanduiding schijnt ook wenschelijk ter voorkoming van moeilijkheden van de zijde der algemeene rekenkamer bij de veretening.

3de afd. *Verskillende uitgaven.* Art. 3. Men vindt zwarigheid in het bestaan der bijdragen wegens Limburg in de Duitsehe Bondskasse, en meent dat de Nederlandsche staat daartoe niet gehouden is. Algemeen wenscht men daaromtrent nadere inlichtingen te bekomen en door de regering bekend te worden gemaakt met de schikkingen en overeenkomsten, welke met den Duitschen Bond zijn vastgesteld, en van haar te vernemen, welke verplichtingen voortvloeien op Nederland, rusten, of Luxemburg mede bij de zaak betrekken, en of de Bondsvergadering met het contingent voor Limburg genoegen heeft gevonden. Voorshands verklaarden sommige leden, dat, ofschoon zij er niet in zouden kunnen treden, om de bijdrage tot de Bondskasse noch de bezoldiging en kosten van het Limburgsche contingent als eene schuld en verplichting van den Nederlandschen staat te erkennen en als zoodanig op de staatsbegroting als gewone posten van uitgaaf goed te stemmen, zij nogtans niet ongenegen waren, om het hertogdom Limburg in die uitgaven te moeten te komen, en tot dat einde aan hetzelve een jaarlijksch subsidie toe te kennen.

4de afd. *Pensioenen.* Op den staat van gepensioneerden, bij het departement van buitenlandsche zaken, komt onder no. 2283 voor, wegens pensioen van eenen voormaligen gezant bij den Duitschen Bond f 4000. Op den vroeger overgelegden gedrukten staat van tractementen, toelagen, wachtgeld, enz., komt diezelfde gezant met f 3099 wachtgeld voor. Men vraagt, hoe dit met elkander is overeen te brengen, en of het de bedoeling zij, dat, in plaats van het wachtgeld, door dien ambtenaar tot dus ver genoten, aan denzelfden een verhoogd pensioen zal worden toegelegd; in welk geval eene aantekening deswege in de kolom van aanmerkingen, even als ten aanzien van een anderen gepensioneerde heeft plaats gehad, wenschelijk ware geweest.

Men verlangt te vernemen, welke aanspraak een particulier secretaris van den ambassadeur te Londen kan maken op pensioen uit 's rijks kas, aangezien men geen ander dan de secretaris van legatie als ambtenaar van den staat meent te moeten erkennen.

Men verlangt de reden te vernemen, waarom de vorige minister van buitenlandsche zaken, baron *Verstolk van Soelen*, niet voorkomt op den staat van gepensioneerden.

IV. *Hoofdstuk. Dep. v. justitie. 1ste afd. Kosten v. h. depart.* Art. 2. Met bevreemding heeft men ontwaard, dat de post voor tractementen en toelagen van ambtenaren en bedienden eene verhooging heeft ondergaan; men kon zulks niet goedkeuren, en meende bijzonder de noodzakelijkheid te moeten betwijfelen der aanstelling van eenen nieuwen referendaris, daar men van meening was, dat, na de tot stand gebrachte regterlijke organisatie en bij de instelling van bijzondere commissiën voor het ontwerpen van nieuwe wetboeken, er allezins mogelijkheid zou hebben bestaan, om de tegenwoordige inrigting van het ministerie eepigzins in te krimpen.

Men vraagt of de verhooging van dit artikel ook in verband staat met de oprichting van een nieuw dagblad, even als vroeger de redactie van het *Journal de la Haye*, door een ambtenaar van het departement, voor rekening van hetzelfde werd bezorgd? of wel, zijn tot dat einde de geheime correspondentie-gelden soms dienstbaar gemaakt?

Onder terugwijzing tot de algemeene aanmerkingen omtrent de toelagen hierboven gemaakt, acht men zich verplicht, om te dezer plaatse in het bijzonder te moeten afkeuren den post van f 2525, wegens persoonlijke toelagen, bepaaldelijk voor zoo veel die betreft aan een ambtenaar, die nog slechts korten tijd in dienst is geweest. Berusten deze toelagen op speciale koninklijke besluiten? — zoo ja, zullen deze ook aan eene herziening, gelijk de pensioenen en wachtgeld, enz. onderworpen worden?

Men verlangt eene meer uitgewerkte en volledige uiteenzetting van den hier uitgetrokken post van f 50,750.

2de afd. *Kosten van de regtelijke magt.* De inrigting van het regtswezen wordt door velen geacht op eene te kostbaren voet geschikt en voor aanstaande vereenvoudiging vatbaar te zijn. Hiertoe zal men echter gebruik moeten maken van de vrijheid, welke de grondwet laat, om het personeel der regtelijke magt te verminderen, hetzij door ineenmelting van verschillende hoven, hetzij door zamenveeging van de arrondissement-regtbanken in de hoofdplaatsen met de hoven; terwijl eene vermindering van de bezoldigingen der regterlijke ambtenaren, waarvoor dezelve allezins vatbaar zijn, daartoe insgelijks in aanmerking zou behooren te komen.

Art. 1. Men verlangt te vernemen, welke de functiën zijn van den secretaris van het parket bij den Hoogen Raad, en of deze betrekking, welke in de wet op de regterlijke organisatie niet genoemd is, niet zou kunnen gemist worden; in allen gevalle wenscht men te vernemen, door wien die ambtenaar is aangesteld en bij welke verordening de bezoldiging is vastgesteld.

Wat beteekent de som van f 1000 voor schrijffloonen van den griffier? Is dit een bijlag van tractement, en waarom die post onder het 1ste artikel uitgetrokken, terwijl de schrijffloonen voor de parketten van de provinciale gerechtshoven onder de bureau-onkosten op het 6de artikel voorkomen? Dit laatste echter acht men minder regelmatig te zijn; ook heeft het groote verschil in het bedrag der schrijffloonen tusschen de onderscheidene provincien bijzonder de aandacht getrokken. Waarom, bij voorbeeld, voor Noord-Brabant f 1760, voor Zuid-Holland slechts f 1200 voor Limburg niet meer dan f 200 uitgetrokken?

Art. 5. Vele leden zijn van gevoelen, dat op dit art. kan bezuinigd worden; men meent men, dat het getal der deurwaarders veelal te groot is en verlangt men te vernemen, of het voorshamen bestaat, om hetzelve bij voorkomende vacature te verkleinen?

Art. 6. Men heeft aangenomen, dat de verhooging van dit artikel met f 1600 in de schriftelijke bijlage niet duidelijk genoeg is aangegeven; men verlangt derhalve daaroptrouw nadere opheldering te bekomen.

Bij de behandeling van deze afdeling, hebben sommige leden getracht, of het niet wenschelijk is te achten, dat de regeling der schadeloosstelling van ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongeregten niet langer worde verdrag? Die leden toechten het wettelijk om die regeling afhankelijk te maken van wettelijke bepalingen, welke inroering nog wel langen tijd verschoven zal kunnen blijven, en meenen dat reeds nu in verband met de beginselen van het thans vigerende Wetboek van Strafrecht, aan de gemeenten de verplichting zou kunnen worden opgelegd, om in die kosten te voorzien.

3de afd. *Kosten van het militair gerechtshof.* Art. 1.

Men vraagt de reden, waarom het tractement van advocaat-fiscaal in een der laatste jaren met f 100 moeten vermeerderd worden, toen dat van den nieuwen benoemden substituut met gelijke som verminderd is? Indien de oorzaak daarvan gezocht moet worden in de zucht om de evenredigheid te herstellen tusschen het tractement van den advocaat-fiscaal en dat van den president, had dit doel beter kunnen bereikt worden door terugbrenging van het tractement des laatstgemelden, liever dan om, bij den ongunstigen staat van 's lands financiën, eerstgemelden ambtenaar zoo zeer boven zijnen voorganger te begunstigen.

Ook de bezoldiging der leden van het hoog militair gerechtshof acht men te hoog en voor vermindering vatbaar. Men vleit zich, dat de regering bedacht zal zijn, om die bezoldiging voor het vervolg te verminderen.

Algemeen heeft men het verlangen te kennen gegeven, dat hier, even als elders, de *bureau- en locaalbehoefden* onder een afzonderlijk art. gebracht worden.

Art. 2. Terwijl sommigen meenden, dat de tractementen der auditeurs-militair bij nieuwe aanstelling lager gesteld behooren te worden, achtte de meerderheid, door het voorbeeld der vereeniging tusschen Friesland en Groningen, genoegzaam bewezen te zijn, dat ook eene zamensmelting tusschen de overige provincien, gepaard met bezuiniging, geenszins onmogelijk zoude wezen.

4de afd. *Kosten der gevangenis.* Vele leden hebben het gevoelen geuit, dat deze kosten voor vermindering vatbaar zijn; zij hebben daarbij doen opmerken, dat de uitgave wegens voeding en onderhoud der gevangenen ongelijk meer beloopt, dan die wegens verpleging der kolonisten in de kolonie der *maatschappij van weldadigheid*. Zij hebben daaruit aanleiding ontleend, om der regering in bedenking te geven, of het stelsel, in laatstgemelde gevolgd wordende, niet mede in de gevangenis, althans in de strafgevangenis, met goed gevolg zou kunnen toegepast worden.

Art. 3. Men vraagt, of de betrekking van directeur van het huis van opsluiting en tuchtiging te Leeuwarden, waarvoor f 1800 wordt vermeld, vereenigd wordt uitgeoefend met die van den inspecteur van den arbeid, met f 3000 uitgetrokken? Zoo ja, dan wordt deze dubbele betaling te beduidend geacht.

Art. 4. De geheele opbrengst van den arbeid in de gevangenis, is op de begroting der middelen uitgetrokken tot f 190,000; hier wordt voor uitgaven wegens den arbeid f 165,475 uitgetrokken, er blijft dus slechts een saldo van p. m. f 25,000 over; men vraagt of er niet een meer winstgevend stelsel voor den arbeid in te voeren zoude zijn?

Art. 5. Deze post behoort, naar sommiger oordeel, te worden geplist, daar zij slechts gedeeltelijk eene rijks-uitgaaft bevat, en voor het overige gedeelte een voorschot is; doch ten aanzien van dit voorschot, hetwelk, naar de meening der leden, niet behoorde op de begroting van uitgaven voor te komen, is nog door hen de vraag gedaan, of het niet regelmatig zoude wezen, om die kosten, wegens dagelijksch onderhoud en kleine herstellingen, der strafgevangenis, regstreeks door de provincien te laten betalen, of, zoo hiertegen overwigtige bedenkingen bestaan, om dan ten minste de terugbetalingen der provincien op de begroting der middelen in ontvang te brengen.

Men verlangt, dat in de explicatieve nota eene opheldering worde bijgevoegd, die het meer duidelijk maken zal, hoeveel de kosten der verlimmering van gebouwen bedragen.

Overigens kan men zich wel vereenigen met de aanvraag der regering ter bekoming van fondsen ter verbetering van de gebouwen onzer strafgevangenis: doch men oordeelt, dat het geheel ongepast zoude zijn om die kosten aan te wenden zoo lang men nog niet tot vaste beginselen is gekomen omtrent het te volgen hoort- en zederstelsel, en dat mitsdien de geheele voltooiing van het Wetboek van Strafrecht dient te worden afgewacht.

5de afd. *Gerechtskosten.* Art. 1. Men verlangt de redenen te kennen waarom, door eene vermindering van het getal der gerechtsdienaren in de provincie Utrecht, de dienst der justitie en de veiligheid van personen en eigendommen zoude moeten lijden; terwijl die belangen in de vereenigde provincien van Groningen en Overijssel door een minder getal gerechtsdienaren voldoende schijnen gewaarborgd te zijn. Eene zoo opvallende ongelijkheid, als ten deze bestaat, kan, naar het oordeel van velen, noch door vroeger aangevoerde redenen, noch door de moeilijkheid eener achtervolgende verplaatsing, genoegzaam gerechtvaardigd worden.

Door vele leden is op nieuw aangedrongen, dat al die gerechtsdienaren, welke het rijk meer dan eene tonne gouds jaarlijks kosten, zonder evenredig nut aan te brengen, afgeschafte en door een corps *maréchaussés* vervangen mogen worden; die leden kunnen zich niet verklaren, waarom de kosten, die daartoe vereischt worden, zoo aanzienlijk zou moeten zijn, immers wanneer de regering niet wil blijven hangen aan het denkbeeld, om alleen *maréchaussés* te paard op te rigten.

Men vraagt, waartoe bij voortdurend de buitengewone gerechtslienaars moeten strekken?

In verband met de vermindering van het getal der lijfstraffen, oordeelen sommige leden, dat ook het getal der schepelingen zou kunnen verminderd worden.

Art. 2. Sommige leden hebben betwijfeld, of deze kosten wel hoog genoeg geraamd zijn; zij vreezen, dat dezelve bij de invoering van een nieuw tarief van justitie-kosten, in strafzaken, op welks daarstelling men bij deze gelegenheid weder heeft aangedrongen, misschien nog wel verhoogd zullen worden; waarvoor

Gebruik Geene.
Bevallen: K. de Vries, van Kuylenburg, Zee-
 J. F. van Schutterboos, geb. Salenjo, D. —
 O. van de Ven, A. J. H. H. van der Vliet, 17 w. — J. Breukman,
 weduwe van B. Staat, 77 j. J. Westerveld, 6 m.

Overleden: J. H. H. van der Vliet, 77 j. — J. Westerveld, 6 m.

Verkoop.
 Op Maandag, den 21sten April 1843, des
 voormiddags ten 10 ure, zal ten huize van
 de **ERVEN GERHARDS**, op de Grote
 Markt te Arnhem, publiek, tegen contante betaling,
 verkocht worden:
 Een gedeeltelijke INBOEDEL, bestaande in on-
 derscheiden MEUBELSTUKKEN, als: KABINET,
 STOELLEN, SPIEGELS, SCHILDERIEN, BED-
 DEN en BEDDEGOED, KOPER-, TIN-, IJZER-
 en BLIKWERK, eenen compleeten RAKKERS-WIN-
 KEL en BAKKERS-GEREEDSCHAPPEN, en wat
 verder te voorschijn zal worden gebracht.
 De goederen zijn van heden af te zien tot op
 den dag der verkoop.

Verkoop.
 Op Woensdag, den 23sten April 1843, des
 voormiddags ten 10 ure, zal ten huize van
 de **ERVEN GERHARDS**, op de Grote
 Markt te Arnhem, publiek, tegen contante betaling,
 verkocht worden:
 Een gedeeltelijke INBOEDEL, bestaande in on-
 derscheiden MEUBELSTUKKEN, als: KABINET,
 STOELLEN, SPIEGELS, SCHILDERIEN, BED-
 DEN en BEDDEGOED, KOPER-, TIN-, IJZER-
 en BLIKWERK, eenen compleeten RAKKERS-WIN-
 KEL en BAKKERS-GEREEDSCHAPPEN, en wat
 verder te voorschijn zal worden gebracht.
 De goederen zijn van heden af te zien tot op
 den dag der verkoop.

LET WEL. In het aangenaam gale-
 gene **Eten**, tusschen Arnhem en Bommers, is
 het HUIS, vóórer bewoond door de Graaf van
SALM, TE HUUR OF TE KOOP:
 Voor Roomsche-Katholieke kinderen bestaat hier
 ook gelegenheid om kinderen onderwijste doen
 genieten, maarles wabyt eenen bepalende opvoe-
 ding huurt, in de sedert 1688 hier opgerigte
 Kostschool voor Jonge Meeren.
 Nader informatie zijn te bekomen by
M. J. P. O. de Bitter.

Er wordt ten spoedigste verlangd, in een
 stil Dorp, op een afstand van 2 ro-
 den van de Arnhemse Dijk, van den Protestan-
 tischen Godsdienst, welke goed kan haaken om
 het verdere huizen, van alle zielezucht, vernietigen
 Van goede waterstaat, voorzien zijnder, addressere
 men zich, niet franco, maar onder letter, G. ter
 Boek en Courant deuk bij van G. A. de Bitter,
 te Arnhem.

MAGASIN de MODES.
 De ondergeteekende heeft de eer de Dames te be-
 rigten zijne terugkomst uit Parijs, met de nieuwste
MODELLEN voor HOEDEN, MUTSEN, CAMAILS,
CHARPES, HROBRIES, de nieuwste DESSIN
 voor Dames-Klederen, **SCHAWLS** en meerder
 Nieuwigheden.
 J. BENJAMINS.
 J. H. CHARLIER, "Jouis la Vie"
 57, de Arnhem, plecht-
 nens et viaq. CHARRAUX, de RAIR
 LES, a la mode de Paris.
 J. H. CHARLIER.
 GANJA-WAAR-OLIE, supra olie,
 de 70 cents, de heele en 40 cents de halve
 (verzegeld) bij **D. ARNOLD GEBRERS**, in de
 Broederenstraat, te Arnhem.
 Nota: Deze gemelde Olie is in de voornaamste Ste-
 den van ons Rijk verkrijgbaar gesteld, en men kan
 de 31 flesschen op 2 Nederlandische kunnen bezuden,
 de flesschen worden op 10 centen berekend en weder-
 om in betaling aangenomen. — Brieven franco.

KONINKLIJKE GEOTROOBERDE
ELASTIEKE MECHANIEKE
BREUKBANDEN.
 zonder Riemen noch Tusschenbanden,
 van de Heeren **SELMON, GODEFRÓY & Comp.**
 te Paris, Rue St. Honoré; te Londen, Strand;
 te Brussel, Rue de la Montagne; te 's Gravenhage,
 Prinsengracht No. 12.
 NE. Ongefankende Brieven kunnen niet worden
 aangenomen.
DIENST DER OMWETS.
 De Ondergeteekende heeft de
 eeren te bevestigden, dat de Dienst
 van Arnhem naar Velp, die jaar-
 een aanvang zal nemen op Zondag
 den 30sten April aanstaande en geregeld is, als volgt:
 Van Arnhem: des voormiddags ten 9 ure,
 namiddags " " 2 " "
 " " " " 4 " "
 Van Velp: des voormiddags " 11 " "
 " " " " namiddags " 1 " "
 " " " " avonds " 8 " "
 Arnhem, 23 April 1843.
 J. P. FLORISSSEN,
 Ondernemer.

STOOMVAART-MAATSCHAPPIJ
 NEDER-EN-MIDDEN-RIJN,
 GEVESTIGD TE
DUSSELDORP.
Dienst tot nadere aankondiging
bij gunstigen Waterstand.
 Van Arnhem naar Rotterdam: elken Zondag,
 Zinsdag, Donderdag en Vrijdag, des voormiddags
 omstreeks 9 1/2 ure.
 Van Rotterdam naar Arnhem: elken Maandag,
 Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des morgens om-
 streeks 6 1/2 ure.
 Van Arnhem naar Mentz: elken Maandag, Woens-
 dag, Vrijdag en Zaterdag, des namiddags omstreeks
 4 ure.
 Nadere informatie bij den Agenten.
 Arnhem, 18 April 1843.
 G. W. RALCK,
 Agent.

* **ANTEE** of de Gevolgen van **Duergelukkigheid** en
 Onkunde in de **GODSDIENST**. Een **VOLKSLERESBOEK**,
 door den Schrijver van **HENDRIK en MARIA**, de
 Protestantsche en R. Catholieke Jonge Liedere, in 8°
 met Vignet a 90. Cent; bij getalentevras 10 Exemplaren a
 50 Cent; en 5 Exemplaren a 60 Cent. Blijvend door
J. A. BEIJERINCK, te Amsterdam.
 Dit **NIEUWE VOOR DE WAARHEID**, kan men ver-
 zeeken te vergeefs gezocht te hebben maar de 47 teugens;
 75 hatelijheden, 36 lasteringen en 18 onrechtelijke
 drukkingen, waarvan bovengenoemd Boekje, volgens een
 Verkenning in het **Handelblad** en de **Althemsche Courant**
 van 28 en 29 Maart, is wordt beschuldigd. Indien de stoffe
 van die **Advocante** werkte ten waerheidslevend men is
 waaraan men wordt getwijfeld is hij verplicht, de Staat
 waaronder hij zou wenschen dit Boekje gebracht te zien,
 openlijk te bevestigen. Intusschen kan men het publiek ver-
 sekere, dat het werke bij verandering ook aan de ge-
 beschuldiging, met eenige wond, geloken, en bij getal-
 onder het volk, als een nuttig **Volksgesboek** meer en
 wordt verspreid.

Platerhoogte te Arnhem.
 Den 22 April 21 Palm 5 Datum, gew. 09 uur, gew. 10
 Te Arnhem, bij G. A. THURM, Boekdruker.

Burgelijke Land
 VAN 13 tot en met 20 april.
Gehuwd: H. J. Koning met W. M. J. Koning. — T.
 van den Driessche met J. Heijn.
Bevallen: E. Askamp, geb. Jakmaar, D. — A.
 Schouten, geb. Raats, Z. — H. Latouer, geb. Wantink,
 D. — M. K. Berge, geb. Brons, D. — M. B. Wouters,
 geb. van Manen, Z. — H. G. Reijnders, geb. van Noot,
 D. — A. van Donselaar, geb. Lebbing, D. — D. Berger,
 geb. Termaat, D. — J. M. Lindenlof, geb. Lokkers, D. —
 J. Dam, geb. Boem, D. — G. M. Wanders, geb. Mets,
 D. — G. van Galen, geb. Goosen, Z. — E. Coelen, geb.
 Genengels, D.
Overleden: R. Bank, 8 j. 3 m. — M. J. Jeder,
 3 j. 7 m. — L. Meijer, 23 j. 8 m. — D. Koch, 4 m. —
 Doodgeb. Z. van H. van der Horst en G. C. Gerritsen. —
 F. Rombeek, echtgenoot van A. van der Kamp, 80 j. 6
 m. — H. Sikkink, weduwé van G. B. Gieken, 44 j.